

ležitost zájmu veřejného, vůbec mluvit o »res judicata« v tom smyslu, že by úřad za žádných okolností nesměl výrok svůj změnit, nerozhodl žal. úřad, jak svichu uvedeno, rozhodnutím svým vůbec o otázce, podléhá-li nemovitý majetek st-lův záboru, nýbrž o otázce zcela jiné, totiž lze-li z jeho zemědělské půdy dáti část do pachtu uchazečům dle § 63 zák. přiděl.

Č. 1589.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Čechy):
Podle § 13, odst. 4 dávk. ř. jest pro míru snížení dávky směrodatno trvání držby pro vyměření rozhodné. K době držby před 1. lednem 1903 při tom podle § 12 dávk. ř. hleděti nelze.

(Nález ze dne 20. října 1922 č. 14.788.)

Prejudikatura: Boh. č. 1484 adm. Jinak pro Slezsko — viz Boh. č. 1006 adm.

Věc: Jan H. v Ž. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Notářským spisem ze dne 3. ledna 1920 postoupil Jan H. st. svému synu Janu H. a nevěstě jeho Boženě N. chalupu čp. — v Ž. s pozemky.

Jan H. st. nabyt polovice těchto nemovitostí na základě odevzdací listiny z 20. listopadu 1867, a druhé polovice na základě odevzdací listiny ze dne 30. října 1896.

Platebním rozkazem zemského inspektorátu pro zemské dávky v Praze ze dne 23. září 1921 č. — předepsána byla st-li z tohoto převodu dávka z přírůstku hodnoty, kteráž vzhledem k tomu, že držba pro vyměření dávky rozhodná trvala více než 15 a ne déle než 20 let, snížena byla o 30 procent.

Rozhodnutím zemského správního výboru v Praze z — byla stížnost Jana H. st., domáhající se vzhledem k držbě přes 25 let 50% snížení dávky z přírůstku hodnoty, zamítnuta, poněvadž se dle § 12, odst. 1 dávk. ř. při vyšetření rozhodné držby nehledí k době před 1. lednem 1903.

Rozhoduje o stížnosti Janem H. st. do tohoto rozhodnutí podané řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost vytýká nezákonnost nař. rozhodnutí, poněvadž dle § 13 dávk. ř. pro snížení vypočítané dávky rozhodna jest délka držby, v příčině kteréž § 13 dávk. ř. na ustanovení § 12 dávk. ř. neodkazuje, takže čítati jest skutečnou dobu držby.

Jak již nálezem tohoto soudu ze dne 11. září 1922 čj. 9906 (Boh. č. 1484 adm.) shodně s nálezem správního soudu ve Vídni, Budw. č. 12.126 A, bylo vysloveno, jest podle § 13, odst. 4 dávk. ř. pro míru snížení dávky směrodatno trvání držby pro vyměření dávky rozhodné.

Ježto pak se dle § 12 dávk. ř. nehledí při vyměření dávky na dobu držby před 1. lednem 1903, nelze k této době přihlížeti ani když jde o snížení dávky dle § 13 dávk. ř.

Podle správních spisů nabyl st-1 dle vlastního udání nemovitostí, o které zde jde, před 1. lednem 1903 a postoupil je 3. ledna 1920, trvala tedy držba pro vyměření dávky rozhodná více než 15 a ne déle než 20 let a odpovídá tudíž snížení, na které uznáno bylo, zákenu (§ 13 d. ř.).

Proto náleželo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 1590.

Živnostenské právo: I. Otázka, zda určitý závod průmyslový bude závadným v ohledu živnostensko-policejním nebo v jaké míře budou závady ty vystupovati, jest otázkou skutkovou podle § 6 zák. o ss právě tak, jako úsudek úřadu o tom, jakou míru zjištěných závad lze považovati za přípustnou se zřetelem na veřejné zájmy. **II.** Min. obchodu, rozhodujíc instančně o schválení živnostenské provozovny, není vázáno na skutkovou podstatu nižších stolic a jejich hodnocení skutkového materiálu. Doplní-li však za tím účelem samo skutkové zjištění, musí se tak státi za součinnosti stran.

(Nález ze dne 20. října 1922 č. 14.800.)

Věc: Obec Letky (adv. Dr. A. Hlavatý z Prahy) proti ministerstvu průmyslu, obchodu a živností v Praze (za zúčastněnou stranu P. a spol. adv. Dr. R. Böhm z Prahy) stran schválení živnostenské provozovny.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Fa P. a spol. hodlajíc postavenou již tovární budovu v L. zařídit pro výrobu chemických krémů, krémů na obuv a lékárnických potřeb, požádala okresní politickou správu na Smíchově o živnostensko-právní schválení k projektovaným továrním zařízením.

Úřad zavedl o podané žádosti ediktální řízení dle §§ 27 a násl. živn. řádu a ustanovil komisionální jednání za účelem zjištění, zda a za jakých podmínek bylo by lze žadatele vyhověti.

O umístění projektovaného závodu vyslovila se komise v ten rozum, že umístění to není právě účelné, neboť budova je v uzavřené obydlené části obce a není vyloučeno, že závod bude zápachem, zejména výpary akroleinovými obtěžovati své okolí. Obtěžování to zvětšilo prý by se občas severozápadními větry, jež v místě převládají.

Kdyby závod měl býti schválen, bylo by dle názoru komise nutno, učiniti vhodná opatření, aby uvedené závady byly zmenšeny. Za tím účelem navrhla komise, aby ev. schválení provozovny vázáno bylo na řadu podmínek k odvrácení neb zmírnění závad v ohledu požárním a zdravotním, a aby provedena byla jistá opatření v zájmu ochrany zaměstnaného dělnictva.

Zástupcové st-1čini ohradili se při komisi proti zřízení uvedené továrny v obci, ježto by podnikem tím ohroženo bylo zdraví a požární bezpečnost obyvatelstva, neboť budova je ve středu obce a sousedí bezprostředně s okolními budovami.

Výměrem ze dne 22. června 1920 č. — udělila okresní politická správa na Smíchově žádající firmě živnostenskoprávní schválení k zřízení zmíněné lučební továrny k výrobě vaseliny technické, medicínální a toaletní,